

Arrest

nr. 275 254 van 14 juli 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46 / 1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Noord-Macedonische nationaliteit te zijn, op 30 maart 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 februari 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 mei 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 juni 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché M. TYTGAT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Noord-Macedonische nationaliteit en van Albanese origine te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 9 september 2021 België binnen en verzoekt de volgende dag om internationale bescherming. Op 24 februari 2022 verklaart de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) het verzoek kennelijk ongegrond en wordt aan verzoeker internationale bescherming geweigerd. De commissaris-generaal besluit dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend en dat hij verder niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming. Dit is de thans bestreden beslissing, die op 25 februari 2022 aangetekend wordt verzonden aan verzoeker, en die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Uit uw verklaringen en uit uw administratief dossier blijkt dat u van Albanese origine bent, afkomstig uit Kumanovë (Noord-Macedonië) en dat u de Noord-Macedonische nationaliteit bezit. Na een oorlog tussen Albanezen en Macedoniërs worden de Albanezen in uw land van herkomst behandeld als derderangsburgers. Na de oorlog van 2002 ronselde u stemmen voor de politieke partij BDI (Democratic Union for Integration; Bashkimi Demokratik për Integritim), die opkomt voor de Albanese minderheid in Noord-Macedonië. U deed dit om eten te kunnen kopen. U kreeg omwille van deze activiteiten problemen met de politie. U zat hierop twee jaar in de gevangenis. Er werd u ten laste gelegd dat u actief mensen gezocht en betaald had om op de BDI te stemmen. In 2010 moest u opnieuw voor acht maanden naar de gevangenis omdat u in grote armoede leefde en boetes niet betaalde. Acht jaar geleden begon u drugs te gebruiken en begonnen uw problemen. Na een jaar begon u een methadonkuur om af te kicken. Waar u methadon kreeg, kreeg u soms te eten. Ook vond u er onderdak. De laatste zeven of acht jaar van uw verblijf in Noord-Macedonië was u dakloos en leefde u op straat. U zocht in een periode van tien jaar meermaals om sociale hulp maar dit werd u steeds geweigerd omwille van uw Albanese afkomst. Doorheen de jaren werd u steeds zieker. Uw medische problemen zijn ernstig en moeten dringend behandeld worden. U besloot dat u uw leven wilde beteren en dat u terug gezond wilde worden. U hoorde dat België een goed land is om asiel aan te vragen. U verliet Noord-Macedonië in augustus 2021 en reisde op een legale manier naar België. Drie weken later, op 10 september 2021, verzocht u hier om internationale bescherming. Bij een terugkeer naar Noord-Macedonië vreest u dat u nergens terecht zal kunnen omdat u er bijna geen familie meer heeft. U geeft aan dat u niets meer te zoeken heeft in uw land van herkomst. Er is ook geen goede gezondheidszorg voor Albanezen en u heeft geen geld om een arts te betalen. U werd door niemand doorverwezen. U verzocht om hulp maar al uw aanvragen waren vergeefse moeite. De Macedoniërs in uw land van herkomst overwegen niet om u te helpen. U geeft voorts aan dat u ook een psychische problematiek ontwikkelde door de slechte levensomstandigheden in Noord-Macedonië. U wil in België behandeld worden voor uw drugsverslaving en gezondheidsproblemen. Tot slot verklaart u niet opnieuw naar de gevangenis te willen. Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u uw Noord-Macedonische identiteitskaart en verschillende documenten betreffende uw medische begeleiding in België neer.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Uit de door u neergelegde medische documenten blijkt immers dat u lijdt aan verschillende aandoeningen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. Nadat u wegens uw medische problematiek niet aanwezig kon zijn op het Commissariaat-generaal voor uw eerste persoonlijk onderhoud op 8 november 2021 werd er op 3 januari 2022 een nieuw onderhoud georganiseerd. U bood zich ditmaal wel aan doch u verklaarde zich niet in de mogelijkheid te bevinden om verklaringen af te leggen (CGVS d.d. 03/01/2022, p. 2 en 3). Er werd u op 6 januari 2022 een vraag om inlichtingen gestuurd. Op 2 februari 2022 gaf u per aangetekende zending een antwoord op deze vraag. Bijgevolg kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen. Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 14 december 2020 werd Noord-Macedonië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier blijkt dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

U verklaarde dat de Albanezen in Noord-Macedonië behandeld worden als derderangsburgers en dat Albanezen er in erbarmelijke omstandigheden leven en aan hun lot worden overgelaten. Ofschoon u in het verleden methadon kon verkrijgen en dat er op de plaatsen waar u dit verkreeg, ook onderdak werd voorzien (Vragenlijst CGVS, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5; vraag om inlichtingen, vraag 1, punt 1), verklaarde u voorts dat de Macedoniërs zelfs niet overwegen om u te helpen, dat u gedurende tien jaar tevergeefs om sociale hulp zocht en dat uw zeven aanvragen hiertoe allemaal geweigerd werden (Vragenlijst CGVS, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5; vraag om inlichtingen, vragen 1 en 2). Deze beweringen kunnen in het licht van de beschikbare informatie allerminst overtuigen. Zo dient benadrukt

te worden dat uit deze informatie (zie de **COI Focus: Noord-Macedonië Algemene Situatie van 13 augustus 2021**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_noord-macedonie_algemene_situatie_20210813.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de Noord-Macedonische overheid zich in het geheel niet inlaat met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder de etnische Albanezen die ongeveer 25% van de totale bevolking van Noord-Macedonië uitmaken, en dat haar beleid gericht is op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Algemeen genomen is in Noord-Macedonië het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden aanwezig en worden de rechten van de minderheden ook gerespecteerd. Illustratief in dit verband is dat in maart 2018 een nieuwe wet inzake het gebruik van de Albanese taal werd aangenomen (The Law on the Use of Languages) waarmee het gebruik van het Albanes als officiële taal wordt uitgebreid naar het hele Noord-Macedonische grondgebied. Overigens kan hier ook nog gewezen worden op het feit dat Albanese politieke partijen de laatste jaren steeds deel uitmaakten van de regerende coalitie en dat bepaalde soorten wetgeving steeds moeten worden aangenomen met een meerderheid van vertegenwoordigers van de grootste twee etnische groepen (Albanezen en Macedoniërs) in het parlement. Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Noord-Macedonische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Noord-Macedonië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden, waarvan kan aangenomen worden dat er over bericht wordt en/of dat deze gedocumenteerd kunnen worden. Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Noord-Macedonische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Hierbij kan worden gewezen op het bestaan van de Commissie voor de bescherming tegen discriminatie, die samen met de rechtbanken instaat voor de toepassing van de antidiscriminatiewetgeving. Daartoe kan deze commissie klachten van individuen in ontvangst nemen en acties ondernemen bij de betrokken instellingen. Slachtoffers van discriminatie kunnen zich ook wenden tot de instelling van de Ombudsman. Om dezelfde redenen is er ook geen sprake van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet. Gelet op deze informatie overtuigen uw verklaringen dat de Albanezen in uw land van herkomst als derderangsburgers behandeld worden op geen enkele manier. In het licht van de hierboven beschreven informatie is het bijgevolg allerminst aannemelijk dat de Noord-Macedonische autoriteiten steeds geweigerd hebben om u te helpen, dat ze u geen bewijs wilden geven van uw vraag om sociale of medische hulp en dat u aldus geen enkel document ter ondersteuning van uw beweringen kon voorleggen (vraag om inlichtingen, vraag 1, punten 1 en 4).

Hieraan kan nog toegevoegd worden dat ook uw beweringen dat er in Noord-Macedonië geen goede gezondheidszorg bestaat voor Albanezen en dat u niet doorverwezen werd ondanks meerdere pogingen (vraag om inlichtingen, vraag 1, punt 4) niet overtuigen. Zo dient benadrukt te worden dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat **etnische Albanezen dezelfde rechten genieten inzake toegang tot de gezondheidszorg als Slavische Macedoniërs**. In het licht hiervan kan dan ook niet aangenomen worden dat u in Noord-Macedonië geen toegang zou hebben tot de gezondheidszorg en er niet behandeld zal worden voor uw fysieke en mentale problematiek (vraag om inlichtingen, vraag 1, punt 4).

Volledigheidshalve kan opgemerkt worden dat uit niets blijkt dat u, indien u in uw land van herkomst problemen zou ondervinden, geen beroep zou kunnen doen op de hulp en/of bescherming van de Noord-Macedonische autoriteiten. Uit de hierboven reeds geciteerde informatie blijkt namelijk dat in Noord-Macedonië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de politionele en gerechtelijke autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hoewel binnen de Noord-Macedonische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, is er veel politieke wil, wat zich uit in concrete verbeteringsstrategieën, om de werking van de politie te verbeteren en het

vertrouwen van de burger in de politie te doen groeien. De informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal maakt voorts duidelijk dat Noord-Macedonië over een volledig uitgebouwd rechtssysteem beschikt dat ingrijpend werd hervormd in lijn met de normen van de Europese Unie en dat de bescherming van een aantal fundamentele basisrechten garandeert. Ofschoon verbetering inzake de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de Noord-Macedonische justitie zich nog steeds opdringt – een probleem dat evenwel onderkend wordt en waarvoor een nieuwe hervormingsstrategie van het rechtswezen beterschap moet brengen - is de efficiëntie en de transparantie van de rechtspleging verbeterd. De autonomie en onafhankelijkheid van het gerecht, ondersteund door een autonome Raad van Justitie, zijn verankerd in de grondwet. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden tevens wettelijk verankerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Naast de wettelijke voorzieningen binnen de gewone rechtsgang kunnen burgers zich met het oog op verweer tegen schendingen van rechten vrijheden ook wenden tot een aantal andere instellingen, waaronder de instelling van de Ombudsman. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Noord-Macedonische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Klachten kunnen worden ingediend o.a. bij het intern controleorgaan van het Ministerie van Binnenlandse Zaken (Department for Internal Control, Criminal Investigation and Professional Standards – DICCIPS) en bij de Ombudsman. Daarnaast staan de politiediensten tevens onder toezicht van twee parlementscommissies (het Committee on Security and Defence en het Standing Inquiry Committee for Protection of Civil Freedoms and Right). Burgers kunnen zich hiervoor tevens richten tot het Openbaar Ministerie. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Noord-Macedonië aanwezig zijn. Er zijn ook tal van ngo's actief waartoe burgers zich kunnen richten voor juridisch advies en informatie. Informatie stelt ook nog dat, ofschoon ook hier nog verdere hervormingen aangewezen zijn, Noord-Macedonië diverse maatregelen treft om corruptie binnen de verschillende overheden te bestrijden. Zo is er een anti-corruptiebeleidsdocument (State Program for Prevention and Repression of Corruption and Prevention and Reduction of Conflict of Interest) en zijn er diverse anticorruptieprogramma's met bijbehorende actieplannen ter preventie en bestrijding van corruptie, waarvan de uitwerking en implementatie wordt opgevolgd door de autonome en onafhankelijke State Commission for the Prevention of Corruption (SCPC). Meerdere anticorruptie-instanties (Sector for Organized Crime and Corruption binnen het ministerie van Binnenlandse Zaken, de Special Prosecutor's Office for Fighting Organized Crime and Corruption binnen justitie en de Criminal Court in Skopje die een gespecialiseerde afdeling heeft voor de behandeling van zaken van georganiseerde misdaad en corruptie met jurisdictie over het hele grondgebied van het land) zijn actief in het onderzoeken van en gerechtelijk bestrijden van corruptie, zo ook high-level corruptiezaken. In december 2019 werd een vetting of doorlichting procedure voor rechters en parketmagistraten aangekondigd. De Noord-Macedonische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Skopje". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan politiehervorming, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, e.d.m. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Noord-Macedonië opererende autoriteiten voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Betreffende uw vrees om opnieuw op straat terecht te komen en uw bewering dat uw familie u verbannen heeft en u nergens terecht zou kunnen (Vragenlijst CGVS, ingevuld op de DVZ, vraag 3.4; vraag om inlichtingen, vraag 1, punt 5), kan er vooreerst opgemerkt worden dat er niet zonder meer aangenomen kan worden dat u de voorbije jaren altijd in Kumanovë (Noord-Macedonië) verbleven heeft. Dit kan afgeleid worden uit enkele facebookprofielen en een instagramprofiel, die onder uw naam beheerd worden en waarop enkele foto's van u staan. Zo blijkt uit één van de facebookprofielen dat u ook in Zwitserland verbleven heeft. Uit uw administratief dossier blijkt overigens dat u Duits spreekt. Dat u, die verklaarde slechts lager onderwijs gevolgd te hebben en steeds in Kumanovë te hebben gewoond (Verklaring DVZ, vragen 10 en 11), klaarblijkelijk het Duits machtig is, is dan ook een indicatie dat u niet de gehele waarheid vertelde over uw verblijfplaatsen vóór uw komst naar België. U legde bovendien uw paspoort niet neer. U verklaarde in dit verband dat uw zak gestolen werd tijdens uw verblijf in het Klein Kasteeltje (Verklaring DVZ, vraag 24). Uit niets blijkt echter dat u, hetgeen nochtans verwacht kan worden,

een aangifte van verlies deed bij de Belgische politie of een melding van deze diefstal maakte bij de centrumdirectie. Dit doet enigszins vermoeden dat u uw paspoort achterhoudt voor de Belgische asiinstanties omdat hier mogelijk informatie in staat die niet overeenkomt met uw verklaringen. Ook dit is een indicatie dat u mogelijk niet de volledige waarheid weergegeven heeft over uw verblijfplaatsen vóór uw komst naar België.

Hoe dan ook, ofschoon u verklaarde dakloos te zijn en de laatste zes, zeven of acht jaar op straat geleefd te hebben in Kumanovë (Verklaring DVZ, vraag 10; vraag om inlichtingen, vraag 1, punt 1), verklaarde u onderdak te vinden op de plaats waar u uw methadonkuur volgde (Vragenlijst CGVS, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5). Uw stelling kan bijgevolg niet meteen overtuigen, temeer daar uit de instagram- en facebookprofielen, waarvan redelijkerwijs aangenomen kan worden dat ze door u beheerd worden, blijkt dat u nog in contact staat met een heel aantal personen uit Kumanovë, onder wie ook S.S., zoals ook uw broer heet, en enkele andere personen met dezelfde familienaam. Uit niets blijkt dat u voor hulp, al dan niet tijdelijk, bij terugkeer geen beroep zou kunnen doen op dit netwerk. Bovendien kan er nog opgemerkt worden dat uit de beschikbare informatie blijkt dat terugkerende verzoekers om internationale bescherming ondersteund worden door de Noord-Macedonische autoriteiten. Niet alleen is er ondersteuning voorzien op het vlak van toegang tot onderwijs, de arbeidsmarkt en de Noord-Macedonische sociale zekerheid, ook wordt er voorzien in noodopvang en sociale woningen, waarbij er extra aandacht gaat naar personen die een verhoogde kans op dakloosheid lopen. Uw vrees om opnieuw op straat terecht te komen heeft u gelet op voorgaande vaststellingen niet aannemelijk gemaakt.

Betreffende uw stelling dat u twee keer veroordeeld werd (vraag om inlichtingen, vraag 1, punt 2) kan er niet alleen opgemerkt worden dat u geen enkel (begin van) bewijs neerlegde van uw vroegere detenties, ook kan er gewezen worden op een bevreemdende vaststelling. Zo verklaarde u aanvankelijk slechts één keer in de gevangenis gezeten te hebben: in 2010 zat u acht maanden vast omdat u een aantal boetes niet betaald had. U maakte geen gewag van andere arrestaties, detentieperiodes of veroordelingen. U vermeldde nochtans wel uw engagement voor de BDI (Vragenlijst CGVS, ingevuld op de DVZ, vragen 3.1, 3.2 en 3.3). Later gaf u echter aan tweemaal gedetineerd te zijn geweest en sprak u, naast uw veroordeling in 2010, nog over een gevangenisstraf van twee jaar omwille van uw activiteiten voor de politieke partij BDI (vraag om inlichtingen, vraag 1, punt 2). Dit is hoogst merkwaardig. Er kan immers verwacht worden dat u dit spontaan en zo snel mogelijk ter sprake brengt van zodra u hier naar gevraagd wordt, quod non in casu. Hoe dan ook, uw niet door documenten ondersteunde vrees om opnieuw in de gevangenis te belanden wordt tegengesproken door de vaststelling dat u na uw (laatste) detentie nog jarenlang in Noord-Macedonië bleef wonen. Uit uw houding blijkt dan ook geen daadwerkelijke vrees in dit verband. Bovendien blijkt uit niets dat u momenteel in Noord-Macedonië gezocht zou worden en/of dat er daadwerkelijk een strafrechtelijk onderzoek naar u zou lopen. Zo kan erop gewezen worden dat u Noord-Macedonië op een legale wijze verlaten heeft (Verklaring DVZ, vraag 32).

Betreffende uw verklaringen dat u uw land van herkomst verlaten heeft omwille van uw gezondheid en dat u asiel wenst aan te vragen om te kunnen genezen (Vragenlijst CGVS, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5; vraag om inlichtingen, vraag 1, punt 4), dient er opgemerkt te worden dat dit motief geen verband houdt met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd aan uw administratieve dossier toegevoegd.

Uw identiteit en nationaliteit, zoals aangetoond door uw identiteitskaart, staan niet ter discussie. Dat u in België opgevolgd wordt voor enkele medische aandoeningen, wordt evenmin betwist.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

*Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.
(...)”*

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij heeft middels een nota van 14 april 2022 de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) verzocht om onderhavige zaak te behandelen via een louter schriftelijke procedure.

Artikel 39/73-2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), ingevoegd bij de wet van 30 juli 2021 en in werking getreden op 10 december 2021, voorziet dat de louter schriftelijke procedure voortaan ook kan op verzoek van één van de partijen. Dit artikel luidt als volgt:

“§ 1. Elke partij kan de Raad verzoeken om gebruik te maken van een louter schriftelijke procedure in, naar gelang van het geval, het verzoekschrift, de nota met opmerkingen, de kennisgeving dat zij geen synthesememorie wenst neer te leggen of de synthesememorie.

Bij toepassing van het eerste lid vermeldt het opschrift van het procedurestuk ook “verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure”.

§ 2. De griffie stelt de tegenpartij onverwijld op de hoogte van het verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure op het zelfde ogenblik dat zij, al naar gelang het geval, een kopie overmaakt van het verzoekschrift, van de nota met opmerkingen, van de kennisgeving dat de verzoekende partij geen synthesememorie zal neerleggen of van de synthesememorie. Indien de tegenpartij binnen de vijftien dagen na de verzending door de griffie geen bezwaar maakt tegen het verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure, wordt zij geacht hiermee in te stemmen. In dat geval onderzoekt de kamervoorzitter of de door hem aangewezen rechter het beroep bij voorrang en doet hij uitspraak op grond van het administratieve dossier en de procedurestukken, tenzij hij het nodig acht de mondelinge opmerkingen van de partijen te horen, in welk geval artikel 39/74 wordt toegepast.

§ 3. Wanneer de kamervoorzitter of de door hem aangewezen rechter instemt met het verzoek tot het gebruik van een louter schriftelijke procedure, stelt hij de partijen hiervan in kennis en stelt hij, bij beschikking, de datum vast waarop de debatten worden gesloten. Deze datum ligt minstens acht dagen na de datum van verzending van de beschikking. Partijen kunnen tot op de dag van het sluiten van de debatten een pleitnota indienen.

Indien er een pleitnota wordt ingediend, brengt de griffie deze onverwijld ter kennis aan de tegenpartij. In dit geval wordt het arrest niet eerder gewezen dan acht dagen na de sluiting van de debatten.”

Verzoeker heeft de Raad op 28 april 2022 laten weten zich te verzetten tegen de behandeling van onderhavige zaak via een louter schriftelijke procedure.

Gelet op het bezwaar van verzoeker wordt dan ook geen toepassing gemaakt van de procedure, voorzien in artikel 39/73-2 van de Vreemdelingenwet.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Het verzoekschrift

3.1.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 57/6/1, § 1 *juncto* artikel 57/6/1, § 2, van de Vreemdelingenwet en van de materiële motiveringsplicht.

Volgens verzoeker pretendeert de verwerende partij ten onrechte de versnelde procedure te hebben toegepast om zijn verzoek met recht en reden aldus “*kennelijk ongegrond*” te kunnen verklaren.

Of de verwerende partij nu voornemens was toepassing te maken van artikel 57/6/1, § 1, b), zoals zij volgens verzoeker beweert, dan wel van artikel 57/6/1, § 1, f), van de Vreemdelingenwet, haar beslissing kwam te laat om te kunnen pretenderen dat *in casu* een versnelde procedure werd toegepast. In het geval

zij toepassing wenste te maken van artikel 57/6/1, § 1, b), van de Vreemdelingenwet, dan diende zij luidens het verzoekschrift binnen de vijftien werkdagen vanaf de overdracht van het verzoek om internationale bescherming, en dus uiterlijk op 29 oktober 2021, een beslissing te nemen.

Zonder dat er aldus toepassing werd gemaakt van artikel 57/6/1, § 1, van de Vreemdelingenwet, is de verwerende partij volgens het verzoekschrift van oordeel het verzoek om internationale bescherming van verzoeker als “*kennelijk ongegrond*” te kunnen beschouwen, wat betekent dat zij meent de zaak minder grondig te moeten onderzoeken en aldus een zwaardere bewijslast op de schouders van verzoeker te mogen leggen. De gevolgen hiervan vallen volgens verzoeker vast te stellen aan de hand van het oppervlakkig onderzoek dat de verwerende partij heeft gevoerd en wat niet correct is. Aangezien de bestreden beslissing aldus onherroepelijk gevestigd is, dient de zaak, naar het oordeel van verzoeker, te worden teruggestuurd naar de verwerende partij voor verder onderzoek.

3.1.2. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 57/6/1 van de Vreemdelingenwet, van het redelijkheidsbeginsel, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker stelt dat de verwerende partij geen geloof hecht aan zijn vrees omwille van de discriminatie door zijn Albanese etnie, terwijl hij nochtans erg duidelijk heeft uiteengezet op welke vlakken hij werd gediscrimineerd en waarom hij niet terug kan keren naar Noord-Macedonië. Hij kreeg nergens hulp en werd aan zijn lot overgelaten.

Verzoeker werpt, onder verwijzing naar twee internetpagina's, op dat er in Noord-Macedonië nog steeds zware discriminatie aanwezig is ten aanzien van mensen met Albanese origine. De verwerende partij mag dan wel beweren dat er in theorie maatregelen worden genomen om de discriminatie tegen te gaan, in de praktijk is er volgens verzoeker niets veranderd en worden mensen van Albanese etnie als derderangsburgers behandeld.

Vervolgens gaat verzoeker in op de overweging van de bestreden beslissing dat hij niet zou hebben aangetoond dat hij de voorbije jaren, voor zijn aankomst in België, in Kumanovë (Noord-Macedonië) zou hebben verbleven. Verzoeker brengt daar tegen in dat hij op zijn *Facebook*-account heeft geplaatst dat hij in Zwitserland heeft gewoond, maar dat hij evengoed Parijs, Londen of Berlijn gezet kon hebben. Het is namelijk niet zo dat de informatie die op *Facebook* wordt gepubliceerd eerst door iemand geverifieerd wordt. Verzoeker stelt zich een profiel te hebben aangemeten en een opleidingsgraad en verblijfplaats te hebben ingegeven die niet overeenstemt met de werkelijkheid. Hij benadrukt dat hij wel degelijk in Noord-Macedonië heeft verbleven tot zijn aankomst in België.

Het is voor verzoeker onbegrijpelijk hoe de verwerende partij kan stellen dat hij zou kunnen terugkeren naar Noord-Macedonië en er zich zou kunnen vestigen zonder gevaar gediscrimineerd te worden, temeer omdat er, zoals ook blijkt uit het eerste middel, nooit een grondig onderzoek werd gevoerd.

Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoek schendt luidens het verzoekschrift dan ook op een kennelijke wijze het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringsplicht. De bestreden beslissing is gebaseerd op het feit dat de verwerende partij van oordeel is dat verzoeker beroep zou kunnen doen op de Servische (lees: Noord-Macedonische) autoriteiten, terwijl hij heeft aangetoond dat dit niet het geval is. Verzoeker wenst dan ook de bescherming van de Belgische autoriteiten, hij vreest voor zijn leven en dat van zijn gezin in Servië (lees: Noord-Macedonië).

Tot slot werpt verzoeker op dat uit het bovenstaande ten overvloede blijkt dat de verwerende partij zeer snel en zeer onzorgvuldig tot de bestreden beslissing is gekomen.

3.1.3. Verzoeker vraagt in hoofdorde te worden erkend als vluchteling, subsidiair de subsidiaire beschermingsstatus te worden toegekend en uiterst subsidiair de bestreden beslissing vernietigd te zien, teneinde de commissaris-generaal toe te laten de nodige bijkomende onderzoeksmaatregelen te nemen en een nieuwe beslissing te nemen.

3.1.4. Omwille van de onderlinge verwevenheid van voormelde middelen oordeelt de Raad dat deze gezamenlijk worden behandeld.

3.2. Stukken

Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog geen bijkomende stukken bij het voorliggende verzoekschrift.

3.3. Beoordeling

3.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

3.3.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.3.3. Verzoeker werpt op dat de verwerende partij, omdat de termijn van vijftien werkdagen werd overschreden, geen versnelde procedure heeft kunnen voeren en ten onrechte besloot tot de kennelijke ongegrondheid van zijn verzoek om internationale bescherming. Volgens verzoeker mag, nadat de voormelde termijn is verstreken, aldus geen versnelde procedure meer worden gevoerd en mag de verwerende partij evenmin nog beslissen tot de kennelijke ongegrondheid van een verzoek om internationale bescherming.

Overeenkomstig artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b), van de Vreemdelingenwet kan de commissaris-generaal een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen indien de verzoeker, zoals *in casu*, afkomstig is uit een veilig land van herkomst.

Artikel 57/6/1, § 1, derde lid, van de Vreemdelingenwet bepaalt dat, in dit geval, de commissaris-generaal een beslissing neemt *“inzake het verzoek om internationale bescherming binnen een termijn van 15 werkdagen, na ontvangst van het verzoek dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden”*.

Artikel 57/6/1, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen”*.

Uit de samenlezing van deze bepalingen volgt evenwel geenszins dat een overschrijding van de termijn van vijftien werkdagen tot gevolg zou hebben dat er niet (meer) mag worden vastgesteld dat een verzoeker van een veilig land afkomstig is, dat er geen versnelde procedure (meer) mag worden gevolgd of dat de verzoeken om internationale bescherming niet (meer) kennelijk ongegrond mogen worden bevonden. Nergens blijkt uit de voormelde bepalingen of uit enig ander wetsartikel dat de commissaris-generaal bij het overschrijden van voornoemde termijn de bevoegdheid zou verliezen om het verzoek te behandelen volgens een versnelde procedure en/of niet meer zou mogen besluiten tot de kennelijke ongegrondheid van het verzoek.

Te dezen kan bovendien worden verwezen naar hetgeen in de Memorie van Toelichting omtrent de voormelde bepalingen gesteld wordt. Vooreerst wordt hierin duidelijk aangegeven: *“Algemeen gezien verhindert het overschrijden van de termijn van 15 werkdagen niet dat de behandelingsprocedure wordt versneld”*. Hoe dan ook blijkt, dit in tegenstelling met wat verzoeker laat uitschijnen, bovendien uit de Memorie van Toelichting dat het feit dat een verzoek om internationale bescherming niet werd behandeld volgens een versnelde procedure (artikel 57/6/1, § 1) er niet aan in de weg staat dat de commissaris-generaal *in fine* een verzoek toch als kennelijk ongegrond kan beschouwen. In dit kader blijkt overigens eveneens dat *“volgens de huidige stand van de wetgeving, het feit dat een verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond wordt beschouwd, geen enkel gevolg heeft op het verloop van de asielpprocedure, en meer in het bijzonder op het niveau van het beroep voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen”* (*Parl. St. Kamer*, 2016-2017, nr. 54K2548001, 112-113, 116).

Dat artikel 57/6/1, § 1, *juncto* § 2 van de Vreemdelingenwet *in casu* geschonden zou zijn, kan gelet op het voorgaande niet worden aangenomen.

Gelet op het voorgaande, kan verzoeker evenmin worden gevolgd waar hij stelt dat hij, door de overschrijding van voormelde termijn van vijftien werkdagen, onterecht geconfronteerd wordt met een strengere bewijslast en een oppervlakkiger onderzoek.

Het overschrijden van de termijn van vijftien werkdagen heeft als enige gevolg dat de beroepstermijn bij de Raad niet zal worden verkort omdat de verwerende partij een versnelde procedure toepast. Verzoeker beschikt te dezen dan ook over een beroepstermijn van dertig dagen.

3.3.4. De Raad stelt vast dat verzoeker een beroep indient tegen de beslissing van de commissaris-generaal van 24 februari 2022 waarbij zijn verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b), van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)”*

Artikel 57/6/1, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”*

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid, van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*

De Raad duidt erop dat Noord-Macedonië bij koninklijk besluit van 14 december 2020 - opnieuw - werd vastgesteld als veilig land van herkomst en tevens figureert in de *update* van 14 januari 2022 (BS 28 februari 2022).

Uit de lezing van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet en de memorie van toelichting bij het wetsontwerp dat tot deze wet heeft geleid, volgt dat een individueel en effectief onderzoek van het verzoek om internationale bescherming noodzakelijk blijft, maar dat het vermoeden geldt dat er in hoofde van de onderdaan van een veilig land in beginsel geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, aanwezig is. De verzoeker om internationale bescherming die afkomstig is van één van deze veilige landen wordt aldus steeds in de gelegenheid gesteld om substantiële redenen aan te geven waaruit blijkt dat in zijn specifieke omstandigheden, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar (wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, *Parl.St.* Kamer 2016-17, DOC 54 2548/001, p. 110-116).

Het loutere feit dat een verzoeker om internationale bescherming afkomstig is uit een veilig land van herkomst, *in casu* Noord-Macedonië, zal dus in geen geval automatisch tot gevolg hebben dat diens verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond wordt bevonden. Slechts indien, na individueel onderzoek, blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen of onvoldoende elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij in zijn land van herkomst daadwerkelijk vervolgd wordt of een reëel risico op ernstige schade loopt, zal zijn verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond worden bevonden. De bewijslast in dit geval rust op de verzoeker.

3.3.5. Na grondige lezing van het administratief dossier stelt de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, vast dat verzoeker *in casu* geen dergelijke elementen bijbrengt. In de bestreden beslissing wordt op zeer uitgebreide en omstandige wijze gemotiveerd dat verzoeker geen substantiële redenen heeft

opgegeven om zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

Verzoeker verklaart dat hij vreest dat hij bij terugkeer naar Noord-Macedonië opnieuw op straat terecht zal komen en dat hij schrik heeft om er te sterven omdat hij er geen behandelingen krijgt voor zijn gezondheidsproblematiek.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker geen substantiële redenen opgegeven om zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Vooreerst (i) overtuigen verzoekers verklaringen dat Albanezen in Noord-Macedonië als derderangsburgers worden behandeld, er in erbarmelijke omstandigheden leven en aan hun lot worden overgelaten, gelet op de informatie waarover het commissariaat-generaal beschikt, op geen enkele manier. Het is dan ook allerminst aannemelijk dat de Noord-Macedonische autoriteiten steeds zouden geweigerd hebben verzoeker te helpen, dat ze hem geen bewijs wilden geven van zijn vraag om sociale en medische hulp en dat hij aldus geen enkel document ter ondersteuning van zijn beweringen kon voorleggen. Verder (ii) kunnen ook verzoekers beweringen, dat er in Noord-Macedonië geen goede gezondheidszorg bestaat voor Albanezen en dat hij, ondanks meerdere pogingen, niet werd doorverwezen, niet overtuigen. Uit informatie waarover het commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat etnische Albanezen dezelfde rechten genieten inzake toegang tot de gezondheidszorg als Slavische Macedoniërs. In het licht hiervan kan dan ook niet worden aangenomen dat verzoeker geen toegang zou hebben tot de gezondheidszorg en er niet behandeld zal worden voor zijn fysieke en mentale problematiek. Volledigheidshalve (iii) wordt opgemerkt dat uit niets blijkt dat verzoeker, indien hij in zijn land van herkomst problemen zou ondervinden, geen beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming van de Noord-Macedonische autoriteiten. Betreffende (iv) verzoekers vrees om opnieuw op straat terecht te komen en zijn bewering dat zijn familie hem verbannen heeft en hij nergens terecht zou kunnen, merkt de verwerende partij op dat verzoeker mogelijks niet de volledige waarheid weergegeven heeft over zijn verblijfplaatsen vóór zijn komst naar België. Hoe dan ook blijkt dat verzoeker nog in contact staat met een heel aantal personen in Kumanovë en blijkt uit niets dat hij voor hulp, al dan niet tijdelijk, bij terugkeer geen beroep zou kunnen doen op dit netwerk. Verzoeker maakt zijn vrees om opnieuw op straat te komen dan ook niet aannemelijk. Verder (v) wordt verzoekers, niet door documenten ondersteunde, vrees om opnieuw in de gevangenis te belanden tegengesproken door de vaststelling dat hij na zijn laatste detentie nog jarenlang in Noord-Macedonië bleef wonen, zodat uit zijn houding dan ook geen daadwerkelijke vrees in dit verband blijkt. Bovendien blijkt uit niets dat verzoeker momenteel in Noord-Macedonië zou gezocht worden en/of dat er daadwerkelijk een strafrechtelijk onderzoek naar hem zou lopen. Wat verzoekers verklaringen betreft dat hij zijn land van herkomst heeft verlaten omwille van zijn gezondheid en dat hij asiel wenst aan te vragen om te kunnen genezen, wordt (vi) opgemerkt dat dit motief geen verband houdt met de criteria, bepaald in artikel 1, A, (2), van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming, vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Voor de beoordeling van medische elementen dient verzoeker een aanvraag op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet in te dienen. De neergelegde documenten zijn (vii) tot slot, omwille van de in de bestreden beslissing vermelde redenen, niet van die aard bovenstaande appreciatie in positieve zin te doen ombuigen.

3.3.6. De Raad stelt vast dat verzoeker geen afdoende argumenten aanhaalt die de voormelde vaststellingen, die zo weze herhaald op uitgebreide en omstandige wijze in de bestreden beslissing zijn opgenomen, te weerleggen, dan wel verklaren. Verzoeker heeft in het voorliggende verzoekschrift geen ernstige poging ondernomen om de in de bestreden beslissing vervatte motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn en die steun vinden in het administratief dossier, te verklaren, laat staan te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om voormelde motieven aan de hand van concrete elementen in een ander daglicht te plaatsen. Verzoekers verweer blijft in wezen beperkt tot het uiteenzetten van theoretische beschouwingen, het volharden in het vluchtrelaas, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het poneren van een gegronde vrees voor vervolging, het formuleren van algemene beweringen en beschouwingen en het op algemene wijze bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal. Hiermee slaagt verzoeker er echter geenzins in om de pertinente en correcte motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of in een ander daglicht te stellen, noch om een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

3.3.7. In de bestreden beslissing wordt vooreerst terecht als volgt overwogen:

"U verklaarde dat de Albanezen in Noord-Macedonië behandeld worden als derderangsburgers en dat Albanezen er in erbarmelijke omstandigheden leven en aan hun lot worden overgelaten. Ofschoon u in het verleden methadon kon verkrijgen en dat er op de plaatsen waar u dit verkreeg, ook onderdak werd voorzien (Vragenlijst CGVS, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5; vraag om inlichtingen, vraag 1, punt 1), verklaarde u voorts dat de Macedoniërs zelfs niet overwegen om u te helpen, dat u gedurende tien jaar tevergeefs om sociale hulp zocht en dat uw zeven aanvragen hiertoe allemaal geweigerd werden (Vragenlijst CGVS, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5; vraag om inlichtingen, vragen 1 en 2). Deze beweringen kunnen in het licht van de beschikbare informatie allerm minst overtuigen. Zo dient benadrukt te worden dat uit deze informatie (zie de **COI Focus: Noord-Macedonië Algemene Situatie van 13 augustus 2021**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_noord-macedonie_algemene_situatie_20210813.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de Noord-Macedonische overheid zich in het geheel niet inlaat met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder de etnische Albanezen die ongeveer 25% van de totale bevolking van Noord-Macedonië uitmaken, en dat haar beleid gericht is op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Algemeen genomen is in Noord-Macedonië het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden aanwezig en worden de rechten van de minderheden ook gerespecteerd. Illustratief in dit verband is dat in maart 2018 een nieuwe wet inzake het gebruik van de Albanese taal werd aangenomen (The Law on the Use of Languages) waarmee het gebruik van het Albanes als officiële taal wordt uitgebreid naar het hele Noord-Macedonische grondgebied. Overigens kan hier ook nog gewezen worden op het feit dat Albanese politieke partijen de laatste jaren steeds deel uitmaakten van de regerende coalitie en dat bepaalde soorten wetgeving steeds moeten worden aangenomen met een meerderheid van vertegenwoordigers van de grootste twee etnische groepen (Albanezen en Macedoniërs) in het parlement. Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Noord-Macedonische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Noord-Macedonië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden, waarvan kan aangenomen worden dat er over bericht wordt en/of dat deze gedocumenteerd kunnen worden. Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Noord-Macedonische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Hierbij kan worden gewezen op het bestaan van de Commissie voor de bescherming tegen discriminatie, die samen met de rechtbanken instaat voor de toepassing van de antidiscriminatiewetgeving. Daartoe kan deze commissie klachten van individuen in ontvangst nemen en acties ondernemen bij de betrokken instellingen. Slachtoffers van discriminatie kunnen zich ook wenden tot de instelling van de Ombudsman. Om dezelfde redenen is er ook geen sprake van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet. Gelet op deze informatie overtuigen uw verklaringen dat de Albanezen in uw land van herkomst als derderangsburgers behandeld worden op geen enkele manier. In het licht van de hierboven beschreven informatie is het bijgevolg allerm minst aannemelijk dat de Noord-Macedonische autoriteiten steeds geweigerd hebben om u te helpen, dat ze u geen bewijs wilden geven van uw vraag om sociale of medische hulp en dat u aldus geen enkel document ter ondersteuning van uw beweringen kon voorleggen (vraag om inlichtingen, vraag 1, punten 1 en 4).

Hieraan kan nog toegevoegd worden dat ook uw beweringen dat er in Noord-Macedonië geen goede gezondheidszorg bestaat voor Albanezen en dat u niet doorverwezen werd ondanks meerdere pogingen (vraag om inlichtingen, vraag 1, punt 4) niet overtuigen. Zo dient benadrukt te worden dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat **etnische Albanezen dezelfde rechten genieten inzake toegang tot de gezondheidszorg als Slavische Macedoniërs**. In het licht hiervan kan dan ook niet aangenomen worden dat u in Noord-Macedonië geen toegang zou hebben tot de gezondheidszorg en er niet behandeld zal worden voor uw fysieke en mentale problematiek (vraag om inlichtingen, vraag 1, punt 4).

Volledigheidshalve kan opgemerkt worden dat uit niets blijkt dat u, indien u in uw land van herkomst problemen zou ondervinden, geen beroep zou kunnen doen op de hulp en/of bescherming van

de Noord- Macedonische autoriteiten. Uit de hierboven reeds geciteerde informatie blijkt namelijk dat in Noord-Macedonië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de politionele en gerechtelijke autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestrafing van daden van vervolging garanderen. Hoewel binnen de Noord-Macedonische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, is er veel politieke wil, wat zich uit in concrete verbeteringsstrategieën, om de werking van de politie te verbeteren en het vertrouwen van de burger in de politie te doen groeien. De informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal maakt voorts duidelijk dat Noord-Macedonië over een volledig uitgebouwd rechtssysteem beschikt dat ingrijpend werd hervormd in lijn met de normen van de Europese Unie en dat de bescherming van een aantal fundamentele basisrechten garandeert. Ofschoon verbetering inzake de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de Noord-Macedonische justitie zich nog steeds opdringt – een probleem dat evenwel onderkend wordt en waarvoor een nieuwe hervormingsstrategie van het rechtswezen beterschap moet brengen - is de efficiëntie en de transparantie van de rechtspleging verbeterd. De autonomie en onafhankelijkheid van het gerecht, ondersteund door een autonome Raad van Justitie, zijn verankerd in de grondwet. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden tevens wettelijk verankerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Naast de wettelijke voorzieningen binnen de gewone rechtsgang kunnen burgers zich met het oog op verweer tegen schendingen van rechten vrijheden ook wenden tot een aantal andere instellingen, waaronder de instelling van de Ombudsman. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Noord-Macedonische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Klachten kunnen worden ingediend o.a. bij het intern controleorgaan van het Ministerie van Binnenlandse Zaken (Department for Internal Control, Criminal Investigation and Professional Standards – DICCIPS) en bij de Ombudsman. Daarnaast staan de politiediensten tevens onder toezicht van twee parlementscommissies (het Committee on Security and Defence en het Standing Inquiry Committee for Protection of Civil Freedoms and Right). Burgers kunnen zich hiervoor tevens richten tot het Openbaar Ministerie. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Noord-Macedonië aanwezig zijn. Er zijn ook tal van ngo's actief waartoe burgers zich kunnen richten voor juridisch advies en informatie. Informatie stelt ook nog dat, ofschoon ook hier nog verdere hervormingen aangewezen zijn, Noord-Macedonië diverse maatregelen treft om corruptie binnen de verschillende overheden te bestrijden. Zo is er een anti-corruptiebeleidsdocument (State Program for Prevention and Repression of Corruption and Prevention and Reduction of Conflict of Interest) en zijn er diverse anticorruptieprogramma's met bijbehorende actieplannen ter preventie en bestrijding van corruptie, waarvan de uitwerking en implementatie wordt opgevolgd door de autonome en onafhankelijke State Commission for the Prevention of Corruption (SCPC). Meerdere anticorruptie-instanties (Sector for Organized Crime and Corruption binnen het ministerie van Binnenlandse Zaken, de Special Prosecutor's Office for Fighting Organized Crime and Corruption binnen justitie en de Criminal Court in Skopje die een gespecialiseerde afdeling heeft voor de behandeling van zaken van georganiseerde misdaad en corruptie met jurisdictie over het hele grondgebied van het land) zijn actief in het onderzoeken van en gerechtelijk bestrijden van corruptie, zo ook high-level corruptiezaken. In december 2019 werd een vetting of doorlichting procedure voor rechters en parketmagistraten aangekondigd. De Noord-Macedonische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Skopje". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan politiehervorming, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, e.d.m. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Noord-Macedonië opererende autoriteiten voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980."

Verzoeker laat bovenstaande overwegingen zo goed als ongemoeid, zodat deze, bij gebrek aan concreet en dienstig verweer, door de Raad tot de zijne worden gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

De door verzoeker in het verzoekschrift aangehaalde algemene informatie, afkomstig van twee internetpagina's, heeft weliswaar betrekking op de situatie van etnische Albanezen in Noord-Macedonië, maar doet geenszins afbreuk aan de door de verwerende partij gehanteerde objectieve, actuele en uitgebreide informatie, waaruit niet in het minst kan worden afgeleid dat personen van Albanese origine in Noord-Macedonië als derderangsburgers worden behandeld, noch dat zij geen toegang zouden hebben tot de gezondheidszorg.

De informatie waarop het commissariaat-generaal zich steunt, bevindt zich in het administratief dossier. Enkel de COI Focus "Noord-Macedonië – Toegang tot de gezondheidszorg" d.d. 19 februari 2019 is er niet in te vinden, maar deze wordt eraan toegevoegd middels de nota inzake het verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure van 14 april 2022.

3.3.8. De Raad treedt vervolgens het oordeel van de commissaris-generaal bij dat verzoeker zijn vrees om opnieuw op straat terecht te komen bij terugkeer naar Noord-Macedonië niet aannemelijk heeft gemaakt. Dienaangaande wordt in bestreden beslissing terecht het volgende gesteld:

"Betreffende uw vrees om opnieuw op straat terecht te komen en uw bewering dat uw familie u verbannen heeft en u nergens terecht zou kunnen (Vragenlijst CGVS, ingevuld op de DVZ, vraag 3.4; vraag om inlichtingen, vraag 1, punt 5), kan er vooreerst opgemerkt worden dat er niet zonder meer aangenomen kan worden dat u de voorbije jaren altijd in Kumanovë (Noord-Macedonië) verbleven heeft. Dit kan afgeleid worden uit enkele facebookprofielen en een instagramprofiel, die onder uw naam beheerd worden en waarop enkele foto's van u staan. Zo blijkt uit één van de facebookprofielen dat u ook in Zwitserland verbleven heeft. Uit uw administratief dossier blijkt overigens dat u Duits spreekt. Dat u, die verklaarde slechts lager onderwijs gevolgd te hebben en steeds in Kumanovë te hebben gewoond (Verklaring DVZ, vragen 10 en 11), klaarblijkelijk het Duits machtig is, is dan ook een indicatie dat u niet de gehele waarheid vertelde over uw verblijfplaatsen vóór uw komst naar België. U legde bovendien uw paspoort niet neer. U verklaarde in dit verband dat uw zak gestolen werd tijdens uw verblijf in het Klein Kasteeltje (Verklaring DVZ, vraag 24). Uit niets blijkt echter dat u, hetgeen nochtans verwacht kan worden, een aangifte van verlies deed bij de Belgische politie of een melding van deze diefstal maakte bij de centrumdirectie. Dit doet enigszins vermoeden dat u uw paspoort achterhoudt voor de Belgische asielinstanties omdat hier mogelijk informatie in staat die niet overeenkomt met uw verklaringen. Ook dit is een indicatie dat u mogelijk niet de volledige waarheid weergegeven heeft over uw verblijfplaatsen vóór uw komst naar België.

Hoe dan ook, ofschoon u verklaarde dakloos te zijn en de laatste zes, zeven of acht jaar op straat geleefd te hebben in Kumanovë (Verklaring DVZ, vraag 10; vraag om inlichtingen, vraag 1, punt 1), verklaarde u onderdak te vinden op de plaats waar u uw methadonkuur volgde (Vragenlijst CGVS, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5). Uw stelling kan bijgevolg niet meteen overtuigen, temeer daar uit de instagram- en facebookprofielen, waarvan redelijkerwijs aangenomen kan worden dat ze door u beheerd worden, blijkt dat u nog in contact staat met een heel aantal personen uit Kumanovë, onder wie ook S.S., zoals ook uw broer heet, en enkele andere personen met dezelfde familienaam. Uit niets blijkt dat u voor hulp, al dan niet tijdelijk, bij terugkeer geen beroep zou kunnen doen op dit netwerk. Bovendien kan er nog opgemerkt worden dat uit de beschikbare informatie blijkt dat terugkerende verzoekers om internationale bescherming ondersteund worden door de Noord-Macedonische autoriteiten. Niet alleen is er ondersteuning voorzien op het vlak van toegang tot onderwijs, de arbeidsmarkt en de Noord-Macedonische sociale zekerheid, ook wordt er voorzien in noodopvang en sociale woningen, waarbij er extra aandacht gaat naar personen die een verhoogde kans op dakloosheid lopen. Uw vrees om opnieuw op straat terecht te komen heeft u gelet op voorgaande vaststellingen niet aannemelijk gemaakt."

Deze overwegingen zijn pertinent, terecht en draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Door enkel te volharden in de bewering dat hij wel degelijk tot aan zijn vertrek in Noord-Macedonië heeft verbleven en dat hij zich een Facebook-profiel heeft aangemeten waarop een niet met de werkelijkheid overeenstemmende verblijfplaats, te weten Zwitserland, is aangegeven, slaagt verzoeker er niet in om deze vaststellingen met concrete, overtuigende motieven in aan ander daglicht te plaatsen. Zo is er een indicatie dat verzoeker niet de gehele waarheid vertelde over zijn verblijfplaatsen vóór zijn komst naar België, nog versterkt door het vermoeden dat hij zijn paspoort achterhoudt voor de Belgische asielinstanties omdat hier mogelijk informatie in staat die niet overeenkomt met zijn verklaringen. Wat er ook van zij, uit niets blijkt dat verzoeker voor hulp, al dan niet tijdelijk, bij terugkeer geen beroep zou kunnen doen op zijn in Noord-Macedonische aanwezige netwerk.

3.3.9. Volledigheidshalve merkt de Raad op dat verzoeker de volgende twee overwegingen geheel ongemoeid laat, waardoor deze, bij gebrek aan enig inhoudelijk en concreet verweer, gehandhaafd blijven, door de Raad tot de zijne wordt gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen:

“Betreffende uw stelling dat u twee keer veroordeeld werd (vraag om inlichtingen, vraag 1, punt 2) kan er niet alleen opgemerkt worden dat u geen enkel (begin van) bewijs neerlegde van uw vroegere detenties, ook kan er gewezen worden op een bevreemdende vaststelling. Zo verklaarde u aanvankelijk slechts één keer in de gevangenis gezeten te hebben: in 2010 zat u acht maanden vast omdat u een aantal boetes niet betaald had. U maakte geen gewag van andere arrestaties, detentieperiodes of veroordelingen. U vermeldde nochtans wel uw engagement voor de BDI (Vragenlijst CGVS, ingevuld op de DVZ, vragen 3.1, 3.2 en 3.3). Later gaf u echter aan tweemaal gedetineerd te zijn geweest en sprak u, naast uw veroordeling in 2010, nog over een gevangenisstraf van twee jaar omwille van uw activiteiten voor de politieke partij BDI (vraag om inlichtingen, vraag 1, punt 2). Dit is hoogst merkwaardig. Er kan immers verwacht worden dat u dit spontaan en zo snel mogelijk ter sprake brengt van zodra u hier naar gevraagd wordt, quod non in casu. Hoe dan ook, uw niet door documenten ondersteunde vrees om opnieuw in de gevangenis te belanden wordt tegengesproken door de vaststelling dat u na uw (laatste) detentie nog jarenlang in Noord-Macedonië bleef wonen. Uit uw houding blijkt dan ook geen daadwerkelijke vrees in dit verband. Bovendien blijkt uit niets dat u momenteel in Noord-Macedonië gezocht zou worden en/of dat er daadwerkelijk een strafrechtelijk onderzoek naar u zou lopen. Zo kan erop gewezen worden dat u Noord-Macedonië op een legale wijze verlaten heeft (Verklaring DVZ, vraag 32).

Betreffende uw verklaringen dat u uw land van herkomst verlaten heeft omwille van uw gezondheid en dat u asiel wenst aan te vragen om te kunnen genezen (Vragenlijst CGVS, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5; vraag om inlichtingen, vraag 1, punt 4), dient er opgemerkt te worden dat dit motief geen verband houdt met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.”

3.3.10. De door verzoeker neergelegde documenten, opgenomen in de map ‘documenten’ in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing opgenomen, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, geen afbreuk doen aan het voorgaande. Deze redenen worden, gezien zij door verzoeker niet worden weerlegd of betwist, door de Raad overgenomen en luiden als volgt:

“Uw identiteit en nationaliteit, zoals aangetoond door uw identiteitskaart, staan niet ter discussie. Dat u in België opgevolgd wordt voor enkele medische aandoeningen, wordt evenmin betwist.”

3.3.11. Gelet op hetgeen voorafgaat, kan niet aangenomen worden dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.3.12. Gelet op bovenstaande vaststellingen kan het relaas van verzoeker niet als basis dienen voor een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, in de zin van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen andere elementen aan die wijzen op een reëel risico op ernstige schade in de zin van voormelde wetsbepalingen.

Uit niets blijkt dat er heden in Noord-Macedonië een internationaal of binnenlands gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen concrete elementen in die zin aan, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

De subsidiaire beschermingsstatus, als voorzien in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, wordt niet toegekend.

3.3.13. Waar verzoeker aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoeker neergelegde documenten, van algemeen bekende gegevens over het land van herkomst en van alle dienstige stukken. Verzoeker werd twee keer

opgeroepen om op het commissariaat-generaal tijdens een persoonlijk onderhoud zijn asielmotieven nader toe te lichten. De eerste keer bood hij zich, om medische redenen, niet aan voor zijn onderhoud. De tweede keer was hij weliswaar aanwezig, maar gaf hij aan dat hij zich, opnieuw omwille van medische redenen, niet in de mogelijkheid bevond om zijn verhaal te vertellen. Vervolgens werd aan verzoeker op 6 januari 2022 een vraag om inlichtingen gestuurd en verzoeker gaf hieraan, middels een aangetekend schrijven van 2 februari 2022, gevolg. Verzoeker kreeg aldus de kans om de redenen van zijn verzoek om internationale bescherming, alsook de mogelijkheid om al dan niet beroep te kunnen doen op de autoriteiten van het land van herkomst voor hulp en/of bescherming uiteen te zetten en om aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op een individuele en objectieve wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het betoog dat de commissaris-generaal een oppervlakkig onderzoek voerde, zeer snel en zeer zorgvuldig tot de bestreden beslissing is gekomen, kan derhalve niet worden bijgetreden.

3.3.14. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

3.3.15. Uit het voorgaande blijkt evenzeer dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een incorrecte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. Een schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

3.3.16. In acht genomen hetgeen voorafgaat, heeft verzoeker geen substantiële redenen opgegeven in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid, van de Vreemdelingenwet om zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal met recht besloten tot de kennelijke ongegrondheid van verzoekers verzoek om internationale bescherming en dient het beroep te worden verworpen.

3.3.17. Waar verzoeker uiterst subsidiair vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen, vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien juli tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. V. SERBRUYNS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS